

80 години, кой-шо ікономічески може да не е живѣль ни 20 години.

Опъ шамо не пребува да възмни нѣкой чи полагамы въ единъ и шойже чинъ піянство-шо, болеспи-шѣ, и сънь-ъшѣ. Піянство-шо и все що му прилича са вещи неизвинишелны, сирѣчь прощенія недостойны, понеже сами ходимъ ша ги прѣсимъ : шья вещи не пребуваше никакъ да сущесшвуашѣ, Болеспи-шѣ, на прошивъ, дождашѣ нѣкога-си шья да ны прѣсяшѣ : обаче извѣсно е чи почти всегда опъ насъ завьси да ги оубѣгнемъ ; и слѣдовашелно, кой-шо знае да живѣе, сирѣчь да оупопрелява добрѣ време-шо си, оубѣгва ги по-много-шо. Колко-шо заради сънь-ъшѣ, шой е една опъ оныя жишейски нужды, на кои-шо пребува да жершвуамы колко-шо по-малко можемъ, но на кои-шо пребува да жершвуамы опъ сердце, понеже не можемъ да споримъ инакъ.

Опъ една спрана обаче, или и опъ двѣ, може да рече нѣкой чи сънь-ъшѣ не е загубено време : 1° Мысль-ша не пресѣкнуща секога презъ сънь-ъшѣ, свидѣшель сновидѣніе-шо ; 2° Капо си почини и ся расхлади челоуѣкъ опъ сънь-ъшѣ, захваща ся по-ягко опъ оумшвенны-шѣ и вещесшвенны-шѣ дѣла. — Ни приемамы шова (кое-шо впро-